

la galeria

REVISTA SEMANAL

Redacción y Administración
MURALLA, 4

● PRECIO 15 CTS. ●

Centro de Venta y Suscripción:
Librería Batllósera, Ingenieros, 3.

La veritat sobre el cacic Puig Pujades

(FANTASIA)

Sensacional entrevista a la manera de Duch Salvat

El fet, certament, fou així:

Nosaltres, una «quadrilla» de mal viure, esquiladora de voluntats, que «sota el nom de *galeros* la gent sensata (?) de Figueres hi classifica a tots els renegats de totes les idees, separatistes, comunistes, sindicalistes», trobant sucosa i digna d'ésser més expremuda la xiroia entrevista dels indios amb son cacic, inserida en el joganer portantveu de la *Farsa*, irònicament rotulat *Empordà Federal*, determinarem delegar en benefici de l'opinió pública alguns dels nostres «paiets»,—dels més espavilats—, com cal suposar, perquè perllonguessin la dita entrevista i la fessin més suggestiva encara, respecte què hi ha de cert del tant bescantat, mogut i remenat cacicat que a Figueres pretèn sustentat el per tots costats opulent, perinclit, dormilega i cult calceter i escriptor, respectivament, En Josep Puig Pujades; el titellaire que, —com vulgarment diem la plebs que vota i no opina ni està bregada en cap de les altes disciplines de l'Intelecte,— «remena les cireres de la vila de darrera son taulell».

Els nostres delegats, amb les millors penjerol és que disfruten, un matinet d'aquests dies d'aire fi, se n'entraren a la botiga de la qual en surt tan ben abillada la clientela de l'Empordà, a l'objecte

d'entrevistar-se amb el capacitat intel·lectual. Ai las, però! Hagueren d'entornar-se'n en aquell moment i circumstància, per mor d'una veu que els deia:

—El MESTRE, ara, pensa.

Nostres delegats retrocediren davant l'astoradora puixança de la frase, per tornar-hi, però més tard.

Llavors, a les esquitllantes—oh, la trapaceria dels periodistes!!— li entraren per darrera als Magatzems.

A la seva botiga es toparen el voluminós patrici adormit damunt les planes d'un autèntic *La Rouchefocauld* i amb la mitja cana a la mà.

La tafaneria dels nostres va poguer més que la discreció, i abans de despartar-lo volgueren sadollar-se de les llegendes lluminoses d'aquells cartells que diuen:

«Calleu i treballeu»

«Vesteix bé un bastó i serà un senyor»

«El bon tipo és del sastre»

Un cop de tos, i l'enciclopèdic despertà.

—Vostès diran. Què els fa falta? Lligacames?, boquilles?, un flascó de rum quina?, Kotex?, samarretes?, calçotets? Llegeixin. A casa de tot hi tinc. (I fent la rialleta): Sóc un peix gros!...

Els nostres, capficats per la importància del moment històric, tant important

que fins i tot trascendirà més enllà de la frontera de l'Ebre i que s'escriurà a la Història Universal que es passa als Centres d'Ensenyament que ara en diem «Liceos», no feren cas de l'oferiment i li digueren de dret al gra:

—Vós sou, senyor un home de talla; heu guanyat heròdicament mants premis en els Jocs Florals, i fins i tot heu escrit algun llibre que té fama gairebé mundial; teniu excelents amics que parlen molt bé de vós; sou professor numerari de les acadèmies de «corte y confecció» de tot el món; sabeu bé fer córrer l'estimada; i amb la vostra penetració freudiana feu lluir les innombrables condecoracions morals amb què us ha obsequiat la provident Mare Natura. Però en el vostre llarg historial sembla que hi ha una taca que enlletgeix tant belles qualitats. I nosaltres, gent de poca roba, en entrar a aquests Magatzems volem sortir-ne ben vestits de la Veritat.

La barballera del prohoms figuerenc s'aixamplà un bon xic restant un moment immòbil.

—No us adormiu!—esgaripa un dels nostres.

—No m'adormo... Penso... —respon ell esglaiat.

I passat un curt silenci, l'inclit deixa la mitja cana, tanca l'autèntic *La Rou-*

chefocauld i diu:

—Si és així... Passarem al meu despatx particular. ...Sabeu? Allà on escric les meves obres... Feu-me el favor... Per aquí...

Voltem un taulell, s'obre una porta i escales amunt. Llambreguem tot de rajoles antigües amb ninots estrafets, molt adients amb el bon gust del seu refinat propietari.

Som a dalt; una ampla peça; pensem trobar-nos en un museu d'antigüitats, adquirides a cost de qui sap els sacrificis!... Vitriures...; plats i olles...; un casc repujat, exòtic, de procedència anglesa; un retrat amb dedicatòria recent, de don Damas...; un altre de don Francisquet; de petits, petits... de grossots... Xinerries!... Japoneries!... palisandres... laques i marfils... i un ullal d'elefant descomunal, molt fi...!

Ens assentem atenguent a la indicació de la mà molsuda de l'eximi autor! I ell comença amb una veu que ens recorda la gràfica expressió d'un amic nostre: «La gallinácea con pretensiones a pavo real».

II.

—Veureu. Jo, com que sóc un home que valc, sóc molt combatut. Els homes públics, aquells qui, com digué l'afamat escriptor Luis de Val en la seva obra pòstuma «Siete días de tortura, o La Hija de un jornalero», pels nostres mèrits superiors ens devem al poble, sempre serem bescantats pels envejosos de la nostra virilitat i llegítim valiment. Mireu sinó Nobile, Maria Antonieta, Don Rodrigo i los Siete Infantes de Lara... Del Crist digueren i era un bon home, encara que no tallés calces... Però pregunteu..

—Es o no cert que vàreu ben dinar a la Font del Lleó amb uns senyors?

—*Mea culpa*; però que té que veure? Això no té cap importància.

—Certament; no és pas perquè hi dinéssiu, sinó pel fet de que ells dinessin amb vós. Si així és, vós sou quelcom en política també...

—Veureu—digué el perínclit—d'importància, cap d'ells no en té, realment; però si les coses saben combinar-se bé, s'enlluerna al poble.

—Ja!... Es cert que vàreu enterrar «El Ampurdanés»?

—*Mea culpa*. Però ja era un diari antiquat, homes!... El portava En Bofill, hereu d'aquells que feien el ximple, aixecant l'Empordà per cremar el retrat d'

CLINICA DENTAL

Ll. Coll de Cendra Odontòleg

Casades de Còdol, 5 pral.

FIGUERAS

Isabel II i establir la República... Com si no fos més important Catalunya!... Per això *Empordà Federal* vingué a enterrar les velles carcasses... Encara veiem la bona fe de Gabriel Alomar glosant-les!... Fa riure!...

—Ja!... Es cert que fóreu el promotor dissimulat de l'escisió dels republicans federals?

—Home, jo predicava els meus bells discursos i la gent, que és molt babaroca, se'ls empassava. Res d'estrany té aquesta separació. Penseu que aquells anaven contra l'ordre. Figureu-vos! Vollien la Revolució veritat!... Amb sang i tot!...

—I allò det Plebiscit?

—Sí, té una explicació semblant. Complint la voluntat del poble i treient els consums, els acabats (no jo, perquè tinc lo just per anar a plaça) tenien de pagar més... Carcasses, res més que carcasses!

—I de Chamorro, què?

Somriu l'erudit, satisfet, amb aquella rialleta volteriana, dient molt poc a poc:

—Veureu: Cada fruita al seu temps. Enteneu?

—Ah, ja! Què en sou de maquiavèlic. Però, escolteu? I les vàreu pagar les dues mil pessetes?

—Home... Com a pagar-les... precisament, no... Per quelcom tenien de servir-me les amistats dels correligionaris gironins!... I les meves protestes d'amor a Espanya, que no tenien de valguer res? I els meus alcaldes dictatorials, que no havien de fer una feineteta efectiva en el rera botiga de casa?

—Bé; tot això, doncs, deixem-ho estar, ja que tant en sabeu. Però vós, com a bon republicà que dieu sou, per què comportaveu que Pujulà, Ros, Guillaumet i altres «leaders» del partit *de tota la vida* ACATESSIN la primera Dictadura, COLLABORESSIN amb la segona i ara, en la tercera, s'hagin fet correli-

gionaris de La Cierva? No heu sentit a parlar mai de Galan i d'Hernández? I d'Alcalà Zamora, Fernando de los Rios i Largo Caballero? Què me'n dieu? Voleu dir que hi dinarien aquests amb vós a la Font del Lleó? Perquè us amagaveu d'estudi quan us invitaren en un moment decisiu per la instauració dels idearis que dieu representar? I aquelles converses a la Biblioteca Popular, que no les desmentiu? Per què no han estat mai herba del vostre queixal els bons republicans de Massanet, Port-Bou, Llansà, etz.. si sabeu que ells són precisament els què en moments greus (pregunteu-ho al vostre Macià) donen el pit i exposen la pell?

De prompte el maquiavèlic i suposat cacic, s'aixecà penosament de la seva butaca i a tot aquest reguitzell de preguntes, declarà amb veu baixa, baixeta...

—Farsal farsal Aquestes lletres són per això l'emblema del nostre lleterero. Farsal farsal!... Mireu: jo un dia, fa bastants anys, baixant aquesta mateixa escala vaig dir a un esculptor barceloní i al Totxo, que l'acompanyava, que la política sempre m'ha servit d'escambell per surar en l'art, que és el que m'interessa, no pas la República i la Democràcia. De tota manera, com que vosaltres, en el fons, sou nois que valeu, enc que feu de rebec, espero me guardareu el secret.

I així anàrem baixant aquella escala plena de rajoles antigües amb ninots estrafets, molt adients amb el bon gust del seu refinat propietari. En arribar a la porta, de sortida, ens allargà la seva grassoneta i sedosa mà bo i dient-nos:

—Si us porteu bé i no feu el rebec us deixaré donar una conferència a Atenea. Mireu que això és l'«espaldarazo» dels cavallers de l'Intelecte, que fa savi i la gent s'ho creu. Us donaré un banquet i us diré amb to patètic i dolça parla que si voleu sereu catedràtics, advocats, notaris, generals... i fins arquebisbes!; sor

tireu al diari amb lletres de motllo; esgotaré els adjectius laudatoris; i finalment faré que s'entalli en taules, gravar en marbres i cisellar en bronzos aquella

magnífica poesia del vostre ferm Hipasi Paletrecu que amb tant gran delectança recordo mentre la mussito així:

(també paraula d'ells) 90.000 pessetes en «Patents sobre begudes»; «arbitris sobre la carn»; «guies de bestiar»; «vigilància d'establiments».

LA PEIXERA

Vull cantar unes estrofes en honor de la Peixera,
Aqueix estre vuitcentista gairebé avui oblidat;
Presó cànvida d'un ésser que a la nostra Primavera
Tant havíem estimat!

La rodona silueta, com la calva d'un Sant Pare,
Brilla al sol que l'ilumina, com les galtes d'un infant,
Com una hòstia consagrada o un estel que en la nit clara
Orgullós mostra el prodigi de l'esfera rutilant.

La Peixera fou objecte senyorívol en els dies
Que la gent duia perruca, calça curta i mirinyac;
Temps aquells que ja ens desperten les més grans malenconies.
La Peixera n'és un estre sense peix i abandonat!

Era un globus admirable, de brillant prosopopèia,
Amb rebaba i peu minúscul, tot molt ben arrodonit.
En son pèlag sense escuma ni maror sempre s'hi veia
La color indefinible d'un peixet petit, petit...

Jo recordo els dies plàcids de la meua Primavera,
Quan anava amb gran frisança per peixir l'animaló,
Que burjava tot el dia les parets d'aquella esfera
Enyorant les aigües lliures. Ho recordo tant bé jo!

Esquerdat com ell es troba, ha perdut tota potència;
Resta avui dalt de les golfes, de tothom abandonat
Aqueix estre que en els dies de la nostra adolescència
Tant havíem contemplat!

En ésser al carrer i a plena llum, un
d'aquells galeros delegats digué senten-
ciosament:

—Tenia raó el Notari Orat: «E dixen
ren ells: No tenim vergonna».

PARANT EL COVE

Recordeu?, la frase no és pas nostre, els hi correspon amb tots els drets d'autor als flamants socialistes de lletrero.

«Parant el cove», volen agafar peix. El «cove» és el seu portantveu, discretament batejat «Empordà Federal».

Temps enrera, el «cove» els hi desfonaren, i perderen els peixos, que retornaven (com diguérem en entrefilet) a la mar ampla de la llibertat.

Els, els «covistes», pescadors de botiró—que bentost emplen el sarró—en veure's amb el «cove» sense cul, cercaren qui els apadassés; i com que a gataules ningú els guanya, ja els trobem al llarg de totes les dictadures fent de Proteu, ahir pactant amb la Lliga i el sectarisme, avui preparant una escudella de pagès grassa de bons crostons de can-

salada, emmenllevats Déu sap a qui i per quines poderoses (?) raons. Són tan potents les «aspiracions» de les bombes dels pous municipals; «raja» tant l'aigua de les canyerries; són tan fermes els aduquins i d'altres andròmines que no cal esmentar, puix que la gent els endevina sobrerament!

El «cove» doncs, el tenen altra vegada apedaçat; li han folrat el cul de nou, i perxò sota d'ell ja hi claven la llufa perquè la gent se la prengui d'esqué.

Parlen ells de capacitats i aptes per dirigir; d'ells que «ocupen llocs preeminentes i envejables»; del creixent sentiment republicà; de fer guerra; de bandejar; de víctimes; d'injustícies, fins i tot claven un quadret on asseguruen haver rebaixat el seu Ajuntament esquiroi

La rebaixa de les carns deu haver sigut també un «lapsus» a l'estil de l'anterior, perquè si és veritat que els «rebaixadors» han rebaixat les tarifes als carnicers, notem que la rebaixa el públic consumidor no la troba pas enlloc; ben contràriament, els carnicers (com tothom que menja carn sap) han pujat el preu del queviure. Si els «rebaixadors» volen dir que la rebaixa l'han feta a la Caixa municipal contra el benefici de tothom i només per garantir l'interès d'uns quants carnicers que tenen obligacions amb els FRSistes i llur advocat, llavors comprem que vol dir rebaixar l'arbitri sobre la carn; però per ara el poble paga la carn força! força! més cara que abans de la rebaixa. Potser quan els beneficiats s'hagin refet del gasto per negociacions i treballs, el preu de la carn baixarà. Tant de bo; sinó haurem de matar porc si en volem,

Això de la rebaixa de les «Guies de bestiar» deu ésser perquè passi bou per bèstia grossa; altrament és un arbitri que ben mínimament afecta el Pressupost Municipal.

Suprimir la vigilància dels establiments ja va bé; temps ha que sabem que aquest impost els afectats el paguen i ningú en recull et benefici; bé, ningú el recull; algú deu recollir-lo, però volem dir que aquests diners que es cobren per vigilància d'establiments haurien de servir per organitzar el Cos de guàrdies municipals i sobretot el de serenos i vigilants, els quals, a aquests últims ens referim, són una caricatura de vigilància, car han d'estar moltes hores a peu ferm, a l'intempèrie, i tot lo més per fer-se (vo-

lem dir per pidolar de porta en porta) un jornal esquifit, vergonyós i miserable.

No hi hauria pas cap establiment que li requés el modest i ínfim impost de vigilància, si sabien que amb ell se beneficiava una classe proletària, desheretada i que mai ha merescut (o apenes) l'atenció de cap Ajuntament que volgués lliberar-los.

Aquestes són les rebaixes de les 90.000 pessetes contra la Caixa municipal i sense cap benefici general per ningú; només ventatges particulars perquè els «agraciats» facin de «corredor d'orella» els dies d'eleccions. FaRSa, FaRSa i sempre FaRSa.

Però encara més. Ells gosen estampar encara «L'hora de les reivindicacions». Déu-los-en-guard per ells que mai arribi, com nosaltres esperem que vindrà, aquesta hora! Ja els hi recordarem des dels nostres particulars sectors ideològics, quin deu ésser el comportament dels bons republicans; dels sincers socialistes; dels honrats administradors. Ja ens veurem tots plegats davant els tribunals acusadors, fets pel poble, aclarint quines foren i són les conductes dels uns i els altres. Ja veurem si mai cap «galero» ha rebut un premi per vendre els cabals municipals; ja veurem si mai cap «galero» ha fet brometa amb la gana dels que treballen i suen el pa que honrosament guanyen; ja veurem si quan els modestos es queixaven, mai cap «galero» ha dit com l'apòstol don Marian Pujulà: SI NO PODEN PAGAR QUE TANQUIN; ja veurem si els «galeros» són capaços de córrer cap a Madrid per reventar els drets de la dependència mercantil; ja veurem si els «galeros» han boicotejat el poble amb conflictes com aquell del pa i les patates, quan la gran crisi mundial de la guerra, llavors que el mateix don Marian Pujulà es vegé obligat malgrat ell, a atendre el poble escanyat davant l'actitud presa, que es manifestà en un mitin fet a l'«Odeon», que féu regularitzar la venda dels queviures de primera necessitat. Recordeu FaRSants? —Llavors un autèntic «galero», Josep Soler Grau, estava, com sempre, amb el poble. I esperem perxò els tribunals revolucionaris que seran els efectius.

Mentrestant però acabem amb les rebaixes d'arbitris. Per què es vol l'enllemament de la Ciutat imposant arbitris desmesurats a les tribunes, per exemple? Per què pagaran més moltes cases de dret de tribuna, que no pas de con-

Gran fotografia Moderno Estudio

M. Sans

Ampliaciones y reproducciones de todos tamaños :: Vistas, retratos al óleo, carbón y otros :: Trabajos para aficionados
Retratos para carnets y kilométricos se entregan en el acto

CALLE CAAMAÑO, 20 (Plaza Palmera)
Teléfono, núm. 14

Figueras

tribució? A quin punt hem arribat que els propietaris, diem-ne un, en Salanca, s'han de de dir d'edificar bellament com volien davant els onerosos impostos? Quina pretensió teniu gent de la FaRSa que poseu totes les trabes que trobeu als mestres constructors que amb penes i treballs saben com cercar feina per donar als paletes i endemés? Feu una valla, pagueu; poseu un munt d'enderroc, pagueu; obriu un cloell, pagueu; empalmeu aigua, pagueu; teniu un anunci, pagueu; teniu motor, pagueu; i sempre pagueu, i pagueu.

Això no es pot adobar Srs. de la FaRSa? Això no té remei?

—Sí, eh?, que en té? Nosaltres, els «galeros» més endavant, ho demostrarem amb números, que tothom els entén.

Altrament ja sabeu vosaltres perquè és tan crescut el pressupost municipal de Figueres. Perquè vosaltres amb aquell emprèstic del MILIÓ per comprar aigües que no són aigües sinó calç dissolta i per alguna altra «garantia», posàreu el dogal a la Ciutat, que si vosaltres dureu, l'escanya. Bona prova: les cloaques del carrer de La Junquera, de la Muralla, els adobs de «lampista», etz. de etz, que és molt llarg de comptar i sobrepassem de l'espai que avui ens pertoca.

Més endavant ja veurem.

—: ENSEÑANZA DE IDIOMAS —:

Mecanografía. Taquigrafía. Traducciones. Copias a máquina.

Precios especiales para alumnos en grupo.

Progresos rápidos, exposición metódica, disciplina y seriedad.

Perelada, 18 2.º Figueras

Tu nombre

Ante la sorpresa que causó saber que Rafael Teixidor es un excelente poeta, del cual llevamos publicadas con pseudónimo algunas muy bellas poesías. Con todo respeto y cordialidad,
GORA RUSEL.

Sorpresa de hilo cortado;
pluma leve surgente
de tierra, que es agua:
colores y perlas; puntitos
brillantes, rocío perlado.

La plebe se encanta
con la boca abierta;
dice disparates luego de admirada.

Vos, (1) vate, que en sombras
mecías de Apolo la lira,
verso nuevo pusiste
y acorde la rima.

Nombre el de Vos oscuro,
¡milagro de luz!,
apar de un conjuro
se esparce en el mundo.

La plebe Vos coge;
Vos mira de asombro
y ríe de fuerza, delira!;
la plebe que esconde
vergüenza de vida;
asombro y sonrojo;
la necia vergüenza,
oculta ignorancia,
valor presumida.

(1) En América española, se le dice Vos a la íntima amistad.

FALTA: aprenent adelantat que vulguí millorar.

R A Ó: BARBERIA MUNTADA
Muralla, 5 — — — — Figueras

L'humil, el petit, que carregui amb la Patent

Lema adoptat per els capacitats o «manaies», amants de carregar arbitris al pròxim, car ells no en paguen.

per UN MOSSEGAT PER LA PATENT

La setmana passada vaig llegir en l'«Empordà Federal» un article sobre la qüestió de la Patent; jo creïa que no gosarien parlar sobre aquest assumpte, però de fer-ho havia d'ésser tal com o solen fer ells, o sigui faltant a la veritat i callant ço que els pogués descobrir el llautó.

I són aquets que parlen de «democràcia, justícia, drets de l'home etc. etc.» i sobre tot «defensors del poble». En quan això últim, jo crec que sí que ho són, però quan se tracta de gent rica o «capacitats», puix tots els mossegats indugudament per la «patent», ja sabem bé prou com el defensen al petit: SI NO POT PAGAR (els arbitris injustos) QUE TANQUIL, i contra això Srs. d'«Empordà Federal» és la nostra protesta, i com que desgraciadament són molts els humils però honorats, i pocs, molt pocs, els grossos, però farts, d'aquí ve que demanem i ens han de fer justícia sobre les nostres justes i legítimes aspiracions.

Com que proves són amors, aquí van algunes dades perquè fins les criatures se'n en papin.

Cases afectades per la «patent», 187.—Cases que han arribat contra la «patent», 168.—Cases que voluntariosament beneficiades han pagat sense protestar, 29.—Cases que no han pagat la Patent i que esperen a pagar, 133.—Cases que esperen que se'ls hi tornin els quartos pagats injustament, 25.

Es a dir: que perquè 29 farts es reventin de tips, 158 hem de morir de gana, o sinó QUE TANQUIL, com digué un CAPACITAT i defensor (?) dels humils, un d'aquests que se'ns ells no hi ha ningú que pugui manar bé.

També dec manifestar que tots nosaltres els perjudicats tenim més bona voluntat que no tindran mai ells, ja que no som el que ens diuen, que el nostre lema és «no pagar», car voluntariosament pagaríem un trimestre, o sia que nosaltres, els que per defensar les pessetes que tan costen de guanyar; ens diuen que fem política, volem que es compleixi al peu de la lletra la Ordenança 54; és a dir, no volem que per una equivocació dels senyors Sans i Pujulà hàgim de pagar el «pato», i demostració al canto: L'Ordenança, article quart, diu així: «aquesta patent s'ha de cobrar per trimestres complerts»; doncs bé, els CAPACITATS de ca la Vila, els actuals concellers, deixen de cobrar el trimestre i se'n van cap a Madrid per aconseguir, diuen, la rebaixa del 75 al 50 per 100 sobre la contribució; però sabeu quan varen estar per aconseguir això? Doncs del mes de març fins al de setembre, o sia després d'haver aprovat els de ca la Vila els Pressupostos per l'any 1931 amb la corresponent continuació de la mateixa Patent que tant d'escarràs els hi havia portat, però com que als 29 FARTS els hi anava tan bé, ells no

podien deixar de continuar el mateix sistema emprat per els INCALCAPACITATS, segons ells, de l'Ajuntament anterior.

Doncs, si no haguessin anat a Madrid a implorar aquella rebaixa, sabeu que hauria passat vista la protesta que hagués originat el pagament del primer trimestre? Doncs que acollint-se a l'article 25 de la mateixa Ordenança, el qual diu així: «si es trobés dificultat per el cobrament d'aquest arbitri en forma de Patent, es reservat l'Ajuntament el dret de poguer tornar a cobrar-ho tornant al sistema de l'any anterior, o bé per concert Gremial, segons lo més convenient», i així s'hauria arranjat.

Ja ho sabeu doncs; pel petit això significava que pagant un trimestre de la Patent estava solucionat l'assumpte, però com que els CAPACITATS de ca la Vila Srs. Sans i Pujulà s'han ficat pel mig, ara volen que nosaltres paguem els plats trencats obligant-nos a pagar 90 o 68 pessetes per l'any 1930, i el mateix per l'any 1931. I d'això en diuen Capacitats! I voleu dir que cap burro de Viure no ho hauria fet millor? o algun savi de Vilatorrada?, que segons diuen només ells saben llegir ja que els demés llegeixen al revés? No hauria sabut solucionar ho?

També diuen els d'«Empordà Federal» que no varem protestar, quan era hora, de la Patent. Això senyors, que ho digui el Sr. Sans, ja que ell us contestarà millor, doncs que pagant la pela corresponent creïem tenir una Unió Gremial que veïlava pels nostres interessos sense fer distinció de socis. Hem vist però que era tot el contrari; que s'han preocupat només de què els grossos anessin bé i els petits... que paguin la Patent!

Com a solució de la qüestió voldrien els

d'«Empordà Federal» que ens agremiéssim i davant d'un notari que féssim escriptura pública de pagar a l'Ajuntament les 15000 i pico de pessetes que importa la Patent, i aleshores fer el «reparto» entre els afectats per la Patent, però sense que el Majorista hi hagi de contribuir com a tal, o sigui que don Vicenç Ros en l'any 1929 va haver de pagar 1500 pessetes o més, segons propia confessió en l'«Erato», i ara amb la Patent amb 90 passa, i solament amb el reparto el podrien posar a 526 pessetes com a màxim. Què us sembla d'aquesta gent, si hi van bé a cavall del matxo?

Tornant-hi amb el «reparto», sols pel petit industrial resultaria que no ens tocaria 90 pessetes sinó «algo» més. «Oído» al canto: 187 Cases afectades per aquest arbitri Patent han de pagar 15.000 pessetes.

Calculant pel cap baix, hi haurà 40 baixes, o sia, s'ha de carregar als supervivents les 3.160 pessetes més.

147 Cases que quedarien haurien de pagar les 15.000 pessetes.

Tocarien 118 Cases a 84 pessetes (terme mig) 9.900 pessetes.

29 Cases a 200 pessetes (terme mig) 5.800 pessetes.

Per tant, molts som els que protestem per haver de pagar 90 pessetes, i voldrien que ens en toquessin pagar 100; i els que n'han de pagar 68, haurien d'augmentar-se a 78. Què us sembla d'això dels «arreglos» equitatius d'«Empordà Federal»?

Resumint: que per 29 Farts, 158 anem a peu i recollim les engrunes que els hi sobren als farts. Endemés hem de pagar ço que ells s'estalvien. Hi ha una justícia que no falta i aquesta és la voluntat d'un poble indignat i injustament atropellat.

ACEITES Y GRASAS MINERALES

-:- LUBRIFICANTES -:-

La Comercial e Industrial
Española S. A.

Especialidades para los Autos y Maquinaria Industrial y Agrícola

Riera Magoria, 159-Barcelona

Agente provincial: J. Ruhi

- Subida Catedral, 4

GERONA

Balança política

Què direm de les coses hispàniques, si altra vegada tornem al grisisme de l'ensopiment d'aquells temps vells.

El govern de concentració (químicament això significaria una quinta essència); el govern concentrat, diem, per ara s'ha preocupat del nomenament de governadors, com a cosa preferent, el bellugueix belluga que han tingut per estar tots contents i conformats. Això sí, els governadors siguin del clan que siguin, ells no es decantaran pas per cap taifa monàrquica; no cal pas dir que encara menys per les republicanes. Però sí que els Srs. poncios procuraran que en totes les eleccions a que s'arribi a cap, surtin elegits candidats monàrquics; i obligació que hi tenen, si ells se deuen precisament a la Monarquia que els hi paga el sou.

Els estudiants ja poden tornar a les aules universitàries. Tant se val. Les lleis són filles de les costums, i ara les costums ja han fet de moda ritual que els estudiants no vagin a classe. D'un xic més, els estudiants apendran la sabiduria per infusió. Es allò que deia un nostre estimat i admirat catedràtic: les universitats són fàbriques de títols oficials on s'aprèn la ciència de la vida i els valors reals de portes en fora.

Veritat però que dintre les universitats hi solen haver uns mestres que... Déu n'hi do (quan menys llavors de la nostra joventut).

Els ministres d'Instrucció pública els hi fan la llesca tancant les portes d'aquells centres doctes, per on resulta que ara els estudiants, complint-se l'aforisme d'aquell savi catedràtic, són més aptes, comprensius i capaços de les idealitats que menen la vida, ara més que abans.

Saludem però, el retorn a les aules de la joventut prometedora i que ha portat el desvetllament espiritual del poble espanyol.

També els ferroviaris clamen baldament perquè se'ls faci justícia; el ministre del ram però, que ho és Lacierva, nou correligionari dels FaRSistes figuerencs, sembla que els hi ha respost com en Banasta amb la Llebra: «fes que te'n tingas».

I a Figueres, dijous tinguérem conferència a El Jardí, dramàtico-prosopopèi-

ca. L'encarregat d'ella: Rovira i Virgili, que ens agrada més de llegir que no d'escollar. Com que som catalans de socarrel, li volem rectificar quelcom de ço que oïrem. De narració històrica podíem passar-nos-en, c... a tothom li conèix son llibre de les Nacionalitats; de catalanistes a l'Empordà no cal pas dir-se'n,

Visado por la Censura Gubernativa

car han emprat el mot per dissimular les cobejances de l'avidosa Barcelona que tot ho vol per ella. Nacionalistes, amb la intenció de restablir un vell estat que se féu cèlebre matant i degollant per terres d'Orient i engalipant la bona fe dels qui amb Catalunya tractaven, no en volem ésser. Nacionalistes per crear més fronteres i fer la guerra a la resta de la península, organitzant exèrcits i diplomàcies cares, tan poc en volem. Creiem com Alomar, al·ludit a la conferència, que tots els nacionalismes són reaccionaris. Encara pretén més bona demostració Rovira i Virgili que els capitosts de la Guerra dels Segadors amb el seu himne litúrgic que fa flaire de funeral? Si en farà la lletra, que fins els barcelonistes la canviaren perquè feia pesta de mort i de carcassa vella. Tot quan signifiqui particularisme, ambició personal, ens fa basarda i poc goig. Si Rovira i llurs amics fan de nacionalistes perquè de llurs noms sonin i algú els faci cas, bé va; però d'això a tornar a aquells vells temps migevals en que els nostres remences hagueren d'esquarterar, per venjança, als quatre senyors que els explotaven i expoliaven, no ho volem pas, repetim. Nosaltres com a catalans de frontera, de marca, volem quelcom més que reduidisme, que nacionalisme, o guerres civils com les del 7 anys que portaren el llastre dels trabucaires; nosaltres, encara que Rovira i Virgili digui que és tòpic usat, volem la fraternitat universal. Què té més un català empordanès que un castellà, que un rus, que un lleidatà, o un del Camp de Tarragona?—Si aquest home treballa per viure, a tot arreu del món haurà de valguer-se de la intelligència i del coratge per sos-

tenir-se i avançar cap amunt. Siguent així doncs, les lleis humanes han d'ésser úniques, vagin del color que vulguin, que no és pas pels colors que la terra es domina sinó per la confluència general de l'esforç de tots. Vegeu sinó la realitat del canal de Suez, ideat pel francès Lesseps, obert en terra egípcia i explotat pels anglesos, els homes vius. Es això que hem de volguer?—Doncs aquest fet porten els nacionalismes. Sinó contempleu també el cas del desgraciat país irlandès víctima d'un fanatisme religiós que el fa irredentista i ensems l'enfonsa. Pla bé, més val aquella Revolució Francesa, o l'intent europeu del 48. De tota manera quedem que al poble republicà de Figueres, Rovira i Virgili no el va pas satisfer com a conferenciant de liberalisme i menys com de cosa republicana. L'auditori volia República; República; i el conferenciant parlava de història; història freda i morta, i el públic restava també fret. Resaltem l'ovació a Alcalá Zamora, com a quelcom molt efusiu i protestem que Rovira i Virgili digués amparant-se amb Pi i Margall, que els catalans no expressant-se en català, res de bo valen. Si precisament el mestre Pi i Margall, és una evident prova contrària del que ell deia.

Altrament la terra no és de cadascú, com digué, sinó de tothom; com la llum, el sol, l'aire.

TIENDA CON VIVIENDA, AGUA,
Y TODO CONFORT PARA AL-
QUILAR

RAZÓN EN ESTA IMPRENTA

GRAN CAFÉ PARA VENDER
MUY CÉNTRICO

DARÁN RAZÓN: VILAFANT, 3.ª FIGUERAS

COPIAS A MAQUINA-Perelada, 18, 2.º

Es vend equip complet
per soldat de
quota completament nou.

BON PREU

Raó en aquesta impremta

Sempre l'escarni

Tothom sap que la més grossa de la fal·leres d'algú de la FARSa és bescantar, fer el savi i per damunt de tot fer riure, fer «xistos» encara que sigui sacrificant el bon nom de la mare, l'honra d'un amic o el prestigi més ben arrelat.

Això mateix se repeteix ben sovint, d'encà que l'irònic (?) «Empordà Federal» torna sortir amb les mateixes pretensions i igual camí turtuós que abans.

En el nombre darrer d'aquell portant-veu volguent fer la brometa damunt la esquena d'un funcionari municipal, que no té altre delictes que haver concorregut a unes oposicions i guanyar-les i amb elles el pa i no volguer ésser d'ells esclau, escriuen una escena que és tota una mofa i un escarni per l'honrada i austera personalitat de Macià.

Macià, home batallador (errat o encertat en el seu ideari), noble i valent adversari dels enemics, senzill i franc

company dels seus, no mereix pas que se l'hagi de fer servir de tarlà per ridiculitzar la persona d'un modest empleat, que es guanya el pa honrosament pels mitjans legals i d'home que pot.

Segurament que si Macià sapigués la trama dels FARSANTS, espulsaria com se mereixen aquests impúdics que sense solta ni volta el fan servir d'escambell; igualment que a ell a d'altres també honorats.

D'aquí que els impúdics, vulguin fer brometa amb tot, amb tal que amb ella distreguin l'atenció de temps passats i herències tèrboles, que estem certs rebutjaria no sols l'infamat Pallisera, sinó el més ignorat dels esclaus.

Hi ha diners que cremen les mans; i posicions fetes amb pilons de carn morta.

Quan d'escarni!!

repertori de cant que suposem devia ésser bó, però com que era anglès i nosaltres no l'entienem, en sortírem tan enterats com a l'entrar. La sonoritat, psé!, podia mig anar.

Sala Edison

Al vespre.—«Magia Roja», un drama d'aquells que t'hi donen cine i atracció a la vegada; allò de la puñalada ens agradava més veure ho quan encara pagàvem 10 cèntims per entrar a veure a Polo. El «Noliciario Fox» com sempre; ens plau però veure com la caça de llops ens la donen amb música d'un fox. La de dibuixos sonors «Para mí que nieva», fou allò de que «el hábito no hace el monje», car no vegérem nevar durant la projecció, en tot cas ho devia haver fet abans. I ara ve el plat fort, l'èxit de taquilla sempre que l'empresari projecti cintes d'aquest actor que es diu Mojica, sobretot per les damiselles: «Ladrón de Amor». La interpretació del protagonista Mojica, encertada; canta bé, però no ens convenç de son treball la «pose». Ens semblà veure-hi com a «El Jardín» allò de «hombre mariposa». De l'argument d'aquesta cinta en direm: «...que sí, que no; que sí que sí, que no que no!...» ...ens va agradar; sobretot el final fou desastrós.

ESCUELA PARTICULAR DE INSTRUCCION PREMILITAR DE CUOTAS "SPORT FIGUERENSE"

Abierta la matrícula desde 1.º de Febrero para los mozos de cuotas del actual reemplazo. Al matricularse se obtienen los derechos de Socio del Caetano. Es la más antigua de este partido judicial.

En este curso se abrirá una sección para mozos no cuotas que deseen reducir el servicio de ocho mozos mediante certificado de aptitud, según reciente Real Orden.

Informes completamente gratuitos sobre Reclutamiento.

Espectacles

per ZENON

Cine Jardín

A la tarda.—Dues parts de riure, ...però d'aquell riure per sota el nas. Una comèdia d'ambient estudiantil, amb damiselles i un professor «dandy» barrejat pel mig; arregladeta; podia mig anar; el que ens xocà més

fou allò del «hombre mariposa». La revista: presentació d'una fàbrica de pastes per a sopa a l'Argèlia; ens hauria agradat més veure-les fer en algun altre país més modernitzat, puix no ens agrada la quincalleria. El «clou» del programa el composava «La Canción de la Estepa». Si hem de fer honor a la veritat, direm que és una bella producció, magníficament presentada amb colors i un argument interessant. Figureu-vos que era l'enamorament d'una princesa amb un gitano; això en el temps que correm. Lawrence Tibbet, son intèrpret, ens obsequià amb un

Figuerencs!! Empordanesos!!

Recordeu bé que

LA GALERIA

a Barcelona es vend als: Kiosc Barcelonès, de la Rambla de Canaletes, al davant de l'Hotel Continental. Kiosc Carme del Pla de la Boqueria, Rambla de les Flors, davant del carrer que li dona nom.

Empordanesos que sou a Barcelona: LA GALERIA us posarà i us tindrà sempre al corrent de com estem i de com anem a la terra nadiua.

LA GALERIA cal que sigui companyona vostra.

Siguent sol·licitada, també es vendrà a un dels més importants kioscs de Perpinyà.

El Vino de Quina Portolá es el mejor aperitivo

De venta en todas partes

Réplica

por ERNESTO

Estos versos libres los dedido a sapiencia
de P. M., poeta (!) de reducida experiencia

En tu afán de criticar mi trabajo
que ha días publicó LA GALERIA,
has dado con el tuyo boca abajo
haciendo que la gente te se ría.

Lo que escribí yo titulaba «peor todavía»;
no cabe duda, lo pude hacer mejor,
pero jamás yo concebía
que hubiese alguien que podría
hacerlo infinitamente «aun peor».

En él, has de ver, te contradices,
pues primeramente dices
que se hallan bien medidos, que hay concordancia;
y luego, para hacer ver tu ignorancia
en cuanto atañe a las musas,
en frases hueras, confusas,
y carentes de sustancia,
agregas, con enorme indiscreción
que son faltos de elegancia.

Encuentras en mis versos muy buena la intención;
y a ello digo que has metido la pata,
que estás ciego o has perdido la razón;
si mi intención fuera buena, alma insensata,
no hubiera criticado con fruición
el ruido que en «El Jardín» nos dan; la lata.

En fin, confiesa P. M. amigo, P. M. amado,
has querido ir por lana y has salido trasquilado.

Crítiques Breus de Barcelona

per RASCAFÍ

I ENS DIUEN

...Que la nota més sensacional d'aquests últims dies i que a totes les reunions familiars se'n parlava molt més que del canvi de ministeri, el cine sonor, la situació política espanyola, els nous impostos de la exposició, la tornada de Macià a Catalunya, la mare que donà llum a 33 fills, amb una bassonada 9, etc., etc., fou la d'aquella preciosa i encisadora barba de Vandellós (envejada de mants barbers barcelonins) i que ara, per una futesa d'una xicota, s'hi ha fet passar la navaja pel damunt. Heu-vos ací com l'exemple de Samson de res li ha servit.

...Que sempre és bonic de veure targes particulars, sobretot si a aquestes hi ha estampada la fotografia de llur posseïdor. És curiosa aquella que vegérem l'altre dia i que deia: «Joan Romans, entrenador del S.A.F.A. actuale Campeones». No hi fem comentari; preferim que cada u se'ls faci.

...Que la Marin, amb un sombrero negre, un vestit de tisú vermell i uns llavis tenyits de color de madoixa, ens fa semblar transportats amb ales al cel i ens fa venir ganes de cantar-li aquella cançó «materile, donde están las llaves...» ...o els quartos.

...Que el grup, amb tot i no tenir «parné», ha demostrat que a una necessitat d'un company, sap poc o molt socórrer-la.

...Que en Trigo i l'Estela s'han fet tan amics que no es separen mai. Bueno; això de mai: uns petits minuts de dies per anar a veure la xicota; ...i suposem de nits, a l'anar-se'n a dormir!

DISPONIBLE

un stock de cartes franceses pròpies pel poker, etc.

Raó en aquesta Imprempta.

...Que la preciosa Carmen Pardo ja ha trobat amigueta per explicar els seus romanços tot passejant a la Rambla. I consti que aquest xicot ja ha fet sentir «celos» a algun fulano, que fins li porta firria.

...Que en Geli s'ha decidit a jugar i aviat el veurem defensant els colors del Grup a la porteria. Enhorabona.

...Que el Grup perd a Carbonell, perquè ja hi ha qui l'ha vist a Figueres. En Barris, però, se n'alegra; així ell podrà ocupar la seva vacant, doncs ja estava tip d'ésser suplent.

...Que Monfort aspira aires nous. Ha demanat la baixa al club, però aquest (segons tenim entès) ja li havia adelantat abans d'ell demanar-la. Professionalisme? «Chi lo sa».

Versos a Lolita

Vaserva

por RODRIGUEZ

No hay querer como el querer
que se esconde y se calla;
así es éste mi cariño
que está escondido en tu alma.
El afecto que te tengo
y el amor que tu me guardas
lo tenemos que juntar,
pues Amor todo lo allana.
No busques mayor cariño,
no busques prenda más grata;
que la llama del Amor
con Amor sólo se apaga

La Junquera, 12 Febrero 1931

Ramblejant

per KOLIN

■ Cada vespre, allà a les 9, veurieu la Sumpta a l'entrada de casa acompanyada d'en Vicens, d'en Juanito i de l'Antonio.
¿Cuál de los tres?

■ La Conxita Careaga està trista. Sa-beu quina és la causa? Que l'Heredia se'n ha anat a passar un mes a Madrid.
Conxita, aquesta és l'estimació que et té?

■ Mai dirieu qui és que s'ha aprofitat més d'aquestes vacances d'un mes que ara hem tingut els estudiants? Doncs és la M. Gifre que ha tingut aquí el seu estímat per fer-li de bon moço.

■ ¡Hay que ver! ¡Hay que ver! Lo que adelantan Tomás y ...er.

■ Eulària i Paquieta: em sabreu dir qui és aquest «dandy» amb qui cada dia us passegeu a la Rambla?

■ Hem rebut el següent anunci:
«Joven, 25 años, desea casarse señorita presentable. Razón: en esta imprenta».
Apa, noies!

Es necessiten

APRENENTES DE MODISTA

Carretera del Castell, 19

Peluquería de señoras PIERRE

Cervantes, 10, 1.º Teléfono 23
F I G U E R A S

Masajes - Manicuras - Tinturas inofensivas
Henné y líquidos - Especialidad en postizos y
pelucas. Rayas invisibles

Permanentes desde 15 pesetas

PIDA V. HORA

SPORTS

L'Assemblea general : - : El partit del diumenge

Glosari d'esports

L'ASSEMBLEA

Divendres passat va tenir lloc l'Assemblea general de la Unió Sportiva. Va haver-hi els descontents de consuetud, però l'assemblea va arribar a la fi sense haver de lamentar cap incident greu. Va constituir-se una junta—pont—, per fins que els reglaments siguin aprovats i l'entitat sigui de fet constituïda.

Hi direm la nostra. Ens semblen bé els acords presos. No es podia el·legir una junta definitiva abans d'aprovar-se els reglaments, ni els reglaments podien aprovar-se en una sola reunió sense que els senyors socis haguessin tingut l'avinentsa d'estudiar-los minuciosament. Sembla que a darrera hora, va imposar-se el criteri just. Es pretenia presentar candidatura plena. Tampoc ho trobàvem encertat. Els elements directius que han dut a la Unió en el lloc on se troba, no podien abandonar-la en moments tant decisius com els presents. Bordas, Comas, Basagañas especialment calia que fossin reelegits, i ho varen ésser. Els nous elements, tots han demostrat afició a

l'esport i entusiasme per nostre Club. Sols manca sapiguer si hi posaran la energia suficient. Els moments són difícils i cal un treball intensiu per tal de subsanar alguns errors capitals.

Els noms però, de Guillamet, Pichot, Botey, etz, etz, són—ens sembla—una garantia.

Farmacia Castellví Plaza Triangular Figueras

ANALISIS - ESPECIFICOS
Estufas de desinfección a disposición de la clientela.
Medicamentos y Ortopedia

La Unió amb un altre equip desvallestat, bat al SAFA de Blanes per 3 gols a 1

La Unió va presentar a:
Brú
Vergés, Vernet
Carbonell - Prats - Madern
Valls, Sala, Jep, Castilla, Gimbernat.
De bon començament, anant els nostres contra sol i contra vent, apreten els blanencs. Desseguida ens donem compte que la copdícia que posen en el

joc, més que resultats efectius en el marcador, produiran les consabudes «lessions» als jugadors. El SAFA no té el joc bonic. Ens pensàvem veure altra cosa en un equip que no havia perdut cap partit en el que va de temporada. El porter, regular. Una defensa força dolenta. Una ratlla mitgera copdiciosa i bruta. El mig-centre sobre tot. I una davantera regular amb dos bons jugadors: Coll i Barceló.

D'haver presentat els figuerencs el seu equip complet, estem segurs que se'n haurien anat amb mitja dotzeneta a l'esquena.

A la primera part, malgrat el seu domini, no se'n sapigueren aprofitar. Sols marcaren un gol. Algunes vegades per impresió i altres per la bona actuació de Brú, tots els altres atacs esdevingueren infructuosos.

Abans de finalitzar el primer temps va lesionar-se Prats, i tampoc ho saberen aprofitar.

A la segona els nostres es presenten canviats. Prats no surt. Es substituït per Jep, aquest per Gimbernat i el cabanenc per Lastra II. Si desballestat era al principi, podeu comptar ara Sort que la ratlla mitja era de pronòstic. Tres gols marcaren els nostres; cal dir que no ens en mereixiem més que

dos. L'un sigui força dubtós. Els mar-
caren, Sala, Castilla i Gimbernat.

L'equip que va presentar la Unió,
va desplaure a tots els aficionats.

Què s'han fet dels Baró, Prats II,
Vila, Deusedas, II, Patricio I i II, Ca-
rreras II, etc., etc?

Això és el que es preguntaven els
socis. Ens ho podria explicar la Junta?

A ARENYS DE MAR

Grup Esportiu Figuerenc 1
Unió Sportiva Arenys 1

Mogut i interessant fou aquest partit jugat
a Arenys el dia 22 del passat mes de febrer
entre els primers equips dels clubs esmen-
tats.

Un bon èxit d'entrada per part de la taqu-
lla unionista. Si imparcialment miréssim a
qui corresponia la victòria, diríem que l'
Arenys és un gran equip, combina molt, pe-
rò la davantera té poc encert en xutar. Tin-
gué 3 corners a favor per 2 en contra. Veie-
rem a la primera part el partit perdut pel
grup, ja que el marcador els hi era desfavo-
rable d'un gol i amb domini dels propietaris
del terreny. A la segona part, l'equip del
Grup no semblava el mateix, doncs no sols
vèiem arribat l'empat, sinó que fins i tot pen-
sàvem guanyar el partit.

Cal remarcar de l'equip de l'Arenys una
victòria obtinguda el dia 16 sobre un equip
bastant arreglat del Barcelona per 2 a 1. Es
a dir, el mateix equip del Barça que el dia de
la Candelera va empatar amb el Figueres.
Queda doncs demostrat que nostre Grup pot
fer bons papers jugant amb equips provin-
cials.

EL PARTIT

Els capitans es regalen dos banderins que
són acollits per una forta ovació.

Els unionistes arriben a la porta figueren-
ca, però toca dalt el pal. El cor ens balla. Un
barullo que Pujadas és l'encarregat de dis-
persar-lo.

Xuta el porter i Caramazana l'agafa però
es resent de la lesió del peu dret i ll prenén.
En Barris s'entreté molt amb la pilota i la mit-
ja local li agafa sovint. Falten 15 minuts per
la mitja part i el marcador no ha estat tocat.

Una arrencada de la davantera de l'Aren-
ys i veiem un centre de l'interior a Martí
qui d'un xut de mestre marca el primer gol
de la tarda.

A la segona part els figuerencs comencen
amb joc ras, atabalant a la ratlla mitja, i en
Molas xuta a l'extrem qui en una esprintada
arriba a la porto dels d'Arenys, passant-la a
Barris, qui d'un xut a l'angle marca gol,
que el porter, tot i estirant-se no pot parar.

La davantera figuerenca juga esplèndida-
ment a la segona part.

La defensa molt bé, tant en Carbonell com
en Buset.

El porter sempre ben colocat.

Els equips s'arreglenaren així: G. E. F.:
Pujadas-Carbonell, Buset-Escoda, Chichi,
Riera-Molas, Barris, Caramazana, Sánchez-
Galobart.

U. S. A.: Soler-Llevat, Torrent-Riera, Doy,
Delaor-Martí, Arnau, Iglesias, Coll II-Bas.

Sastreria SANCHEZ

Horno Bajo, 8

FIGUERAS

Invita a su distinguida clientela y al
público en general a examinar las nove-
dades de la temporada.

Modelos exclusivos tanto en las telas
como en el corte y confección.

BILLAR

RESULTADO DEL TERCER CAMPEONA- TO DE BILLAR DEL CAFE NOVEDADES

Campeón de 2.ª categoría

RAMON MIRAVITLLAS.—Ha jugado cuatro
partidos y obtenido otras tantas victorias.
La mejor tacada obtenida ha sido de 25.

Campeón grupo A de 3.ª categoría

JOAQUIN MARCOS.—Ha jugado ocho par-
tidos ganando siete y perdiendo con Baró.
La mejor tacada obtenida fué de 26.

Campeón grupo B de 3.ª categoría

IGNACIO COSTA.—Ha jugado ocho parti-
dos y obtenido otras tantas victorias. La ta-
cada más grande obtenida ha sido de 21.

Campeón 4.ª categoría

MANUEL PATRICIO.—Ha jugado doce par-
tidos ganando nueve y perdiendo con Soms,
Camps y Plá. La tacada mejor ha sido de
12.

Han quedado subcampeones Baró, Talla-
da y Soms, respectivamente.

La mayor tirada la obtiene Miguel Baró,
jugando contra Marcos, siendo de 27 caram-
bolas.

DEL BILLAR CLUB FIGUERAS

Han sido leídos en reunión general ordi-
naria los Estatutos que deberán regir para
el funcionamiento de esta futura institución
deportiva.

La obra emprendida por estos activos de-
portistas de nuestra ciudad es digna merece-
dora de los mejores plácemes y no dudamos
que los numerosos aficionados locales, co-
rresponderán como se debe, tratándose de
un deporte noble y de verdadera arraigo en
la Península.

De esta manera el historial deportivo de
nuestra ciudad, brillará más si cabe, todavía.

A JEDREZ

Recientemente constituida en Figueras la
«Peña de Ajedrez Royal» domiciliada en el
café del mismo nombre, se complace en di-
rigir su saludo a los aficionados ajedrecis-
tas de ésta y toda la provincia invitando, a
los primeros, no socios todavía de la Peña,
(sabemos que hay entre ellos jugadores de
categoría) a que lo sean cuanto antes o bien
a que formen nuevos núcleos, y a los segun-
dos a que normalicen sus peñas en derecho
por cuanto de hecho ya las tienen estableci-
das tal como en Gerona, La Bisbal, Portbou,
etc., donde cuentan según nuestras noticias

con inteligentísimos y entusiastas aficiona-
dos al noble juego.

Por la difusión del ajedrez en nuestra co-
marca intentamos la unión de todos los aje-
drecistas. Tened en cuenta que es el único
juego que educa, enseñando a ser reflexivo,
cauto, a saber aprovechar el tiempo—jaun-
que aparentemente se pierde en exceso!—a
conservar la serenidad en los momentos di-
fíciles para saber salir de ellos airoosamente,
en fin estamos convencidos de que posee to-
das las buenas cualidades sin tener una ma-
la en contra.

Con la ayuda de la Federación Catalana
de Ajedrez intentamos organizar un torneo
provincial por equipos y el de campeonato
individual para cuyo fin ya nos tiene ofreci-
do aquella entidad, premios, además de su
valiosa ayuda moral, creyendo no nos sería
difícil conseguir de nuestra excelentísima
Diputación el trofeo cumbre que habríamos
de disputar con gran tesón anualmente; pe-
ro para lograrlo es necesario, repetimos,
que os unáis e ingreséis en la Federación
Catalana de Ajedrez contribuyendo así a la
mayor cultura de nuestro pueblo.

El entusiasta aficionado y fuerte jugador
don Joaquín Peco nombrado delegado de la
Federación para esta provincia está dispues-
to a recibir vuestras gratas órdenes y a faci-
litaros cuantos detalles e informes necesitéis
para ingresar en la Federación.

En la confianza de que nuestro llamamien-
to no caerá en el vacío, saluda a todos muy
cordialmente la «Peña de Ajedrez Royal Fi-
gueras».

Llibreria Batllosera

LLIBRES

LLIBRES

LLIBRES

Enginyers, 3 Figueres

FÁBRICA DE PEDRES ARTIFICIALS

ENRIC SAGRERA**Carrer de Vilallonga****(Carretera de Roses)**

Aquesta casa es dedica a tota mena de treballs amb
pedra artificial per aplicar al ram de construcció,
- - - empreses industrials i agrícoles - - -

ARQUITECTURA**DECORACIÓ****CASA CENTRAL:****Carrer de Lorençana****GIRONA****NOTAS**

A las 7'15 horas de la mañana del pasado lunes sonaron pitos de alarma. Ello fué que en la buhardilla de la casa n.º 75 de la Avenida de Alfonso XIII, se declaró un pequeño incendio. Fueron pasto de las llamas varios embalajes y una cama con su correspondiente somier y colchón.

No hubo que lamentar desgracias personales y las pérdidas fueron de escasa importancia.

Acudieron al lugar del incendio el sargento de la guardia civil señor Tejado, el agente de policía señor Hernández, el jefe de la guardia municipal señor Cifuentes y los oficiales de la compañía de Bomberos señores Sadurní y Maurici con personal y material, quedando sofocado el incendio a la hora de haberse iniciado.

Ja en pot fer d'equilibris el titellaire calceter del carrer de Girona, ja pot estirar-lo el fil i fer ballar a quatre bocagrocs dels seus titelles,

que el botiguer humil, el treballador amb ànsies d'emancipar-se no oblidarà mai més les paraules indignes del seu lloctinent Marian Pujulà

**SI NO PODEN PAGAR
QUE TANQUIN**

Pobre D. Marian Pujulà; "si té més que sopi dos cops"; nosaltres ja ens acontentem amb la nostra botigueta.

**SI NO PODEN PAGAR
QUE TANQUIN**

Aquesta és la manera de pensar dels satèlits d'en Puig Pujades, dels socialistes de lletrero i republicans de la FaRSa.

Mentre en Pujulà diu:

**SI NO PODEN PAGAR
QUE TANQUIN**

el jueu, estira cordetes de la Rambla, que també fa de republicà d'en Puig Pujades, encara que busca la

Influència dels de la Dictadura pels seus negocis truculents, amb to de convençut exclama: "El que no té renda no té dret a res".

Oh FaRSa, FaRSa! Si tornés en Pi i Margall, segurament voldria tornar a morir-se al contemplar tanta FaRSa.

UN BOTIGUERET.

COMPRESUS CALZADOS EN
"EL GLOBO"

EL municipio de Vilafant ha acordado construir un edificio para escuela de niños y niñas por considerarlo una necesidad urgente e inaplazable.

EL pasado sábado, dejó de existir repentinamente, el pundonoroso teniente coronel Sr. Pérez Agramunt. A su desconsolada familia, testimoniamos nuestro más sentido pésame.

EL Ayuntamiento de Armentera su-
basta varias parcelas de te-
rreno sitas en la zona «Els Fluvianets»,
bajo el tipo de dos pesetas el metro
cuadrado.

Es traspassen

DOS GRANS LOCALS PROPIS
PER A MAGATZEMS SITUATS
EN ELS CARRERS PRIMFILAT
I MORERIA.

INFORMARAN Mobles Babot

PRIMFILAT, 12 FIGUERES

COSTEADA por el señor Marqués
de Robert, se construye en
Torroella de Montgrí una càrcel y al-
bergue de pobres.

SE ha constituido una sociedad re-
creativa en Bàscara denomina-
da «Aires del Fluvià».

SE anuncia para muy en breve la
aparición de un semanario barce-
lonés portavoz de la Dreta Liberal Re-
publicana de Catalunya, en el que cola-
borarán indistintamente en catalán y
castellano las más preminentes figuras
del partido, bajo la dirección de nuestro
querido amigo Gonzalo de Reparaz.

LA Unión Gremial ha convocado
una reunión general extraordi-
naria para el venidero martes, día 10, a
las diez de la noche en el Casino Menes-
tral para tratar del informe que ha de
elevarse al Ayuntamiento respecto a la
conveniencia de hacer coincidir las fe-
rias tradicionales a los jueves de la se-
mana correspondiente.

Propietaris i Mestres d'obres

Exigiu als magatzems i al vostre gu-
xaire el legitim i acreditat guix de Ma-
ya, en sacs precintats, de l'antiga
guixera d'En Sans, de J. Batlle, que és
el millor i el més consistent que hi ha.

EL exceso de original continua pri-
vándonos la publicación de al-
gunas secciones amenas, como «Rellis-
cant», «Rebusques», impresiones de tie-

La Ferreteria ANDREU SUÑER
Placeta, 5 i Girona 25, li ofereix

WATTERS

d'immillorable qualitat a

48 Pessetes

Grans existències d'Articles Sanitaris a preus sen-
se competència.—Concessionari del «Consortio
del Plomo en España».

rras lejanas, «Una mica de tot», etc., así
como una acertada crítica de la última
producción de nuestro amigo Pedro
Teixidor, «De tot en diuen mares», es-
trenada con lisonjero éxito en el teatro
del Casino Menestral, la noche del pri-
mero de los corrientes.

Banco de Crédito Ampurdanés S. A. FIGUERAS

BANCA — BOLSA — CAMBIO
Negociamos los Cupones
de la deuda del Estado

VENCIMIENTO 1.º MARZO

Los cupones de la Deuda del Estado
VENCIMIENTO 1.º DE ABRIL

LA conferencia que había de tener
lugar el día 13 de diciembre
próximo pasado a cargo del eminente
publicista barcelonés don Francisco Pu-
jol Algueró en el Centro de Excursio-
nes y Sports y que tuvo que suspender-
se a causa de la muerte de su padre (q.
e. p. d.) tendrá lugar el próximo sábado
día 7 de marzo a las diez de la noche
versando sobre el mismo tema «Les lli-
çons de l'excursionisme» terminada la
cual leerá el trabajo dedicado al Centro
sobre «La gimnasia relacionada con el
excursionismo».

Durante el curso de la conferencia
habrán proyecciones facilitadas por el
Centre Excursionista de Catalunya.

Quedan invitados todos los amantes
del Excursionismo a tan interesante ac-
to.

AYER, cerca las cinco de la tarde,
en la sinuosa carretera de Fi-
gueras a Perelada, lugar de la Aigueta,
probando un magnífico Delage seis ci-

lindros, don Federico Macau, acompa-
ñado del chófer Baldomero Ramón Bu-
rillo y con don José Ferrán y señora, tu-
vo la desgracia de que se desviara el
coche, yendo a caer a la cuneta.

Aparte el consiguiente susto y los des-
perfectos materiales en el coche, hubo
que lamentar solamente una leve heri-
da en la frente y contusión en una de
las piernas, del chófer Baldomero Ra-
món Burillo.

ENTRE las asociaciones que han
solicitado su inclusión en el
censo corporativo electoral, figuran las
siguientes:

- Bañolas.—«Ateneo Bañolense».
- Cadaqués.—«Pósito Pescador de Ca-
daqués».
- Castelló de Empúries.—«Hermandad
de Socorros Mútuos de San Sebastián».
- Espolla. —«Sindicato Agrícola».

Un pany de bona seguretat?

A la Serrelleria

-- CUFÍ --

Abdón Terrades, 17 - botiga-taller

HA sido denunciada a la Alcaldía
la casa n.º 92 de la calle de
la Junquera por su lamentable estado
ruinoso.

TAQUIGRAFIA

Prodigioso arte de escribir tan de prisa
como se habla. Lecciones particulares
por profesor titular.

Informarán en esta Imprenta

Tipografía IDEAL, Muralla, 4-Figueras

Banco de Crédito Ampurdanés, S. A.

Corresponsal de los Sres. Soler y Torras Hnos.

Efectúa todas las operaciones que integran la BANCA - BOLSA y CAMBIO

Manufacturas Cuero Tosas, S. A.

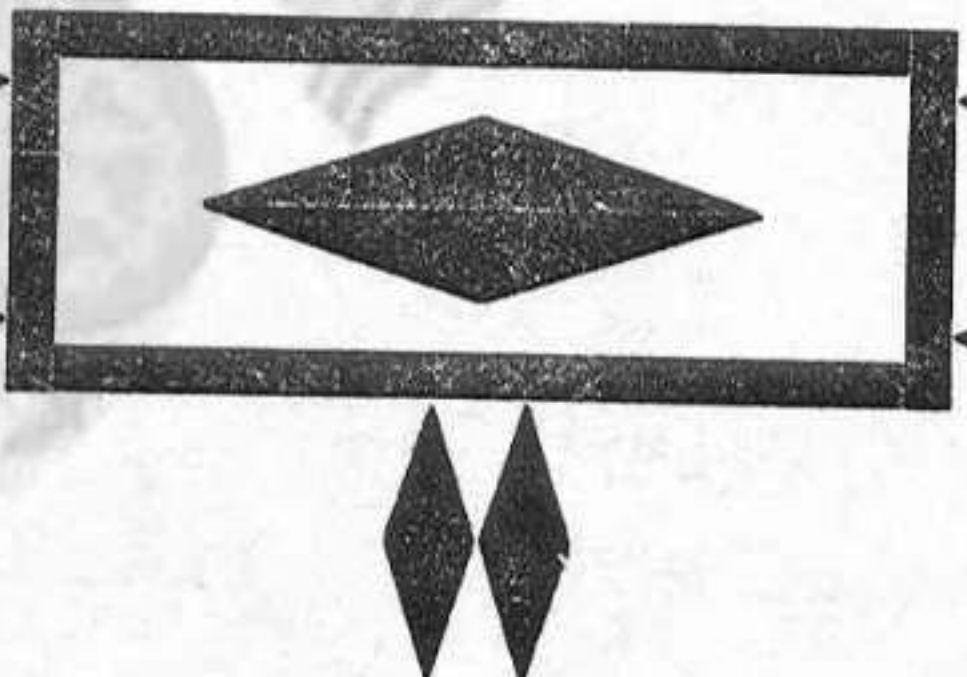
TOSAS

MARCA REGISTRADA

Curtidos al cromo especiales, Correas, Tiretas

Cables, Tacos, Tiratacos y todos los artículos

en cuero crudo y curtido para la industria

Despacho en Barcelona:
AUSIAS-MARCH, 21, PRAL
Teléfono 13874

FÁBRICA EN BLANES
(Provincia de Gerona)
Teléfonos 15 y 32

Garage Citroen = Calle 28 de Mayo, 17-Travesía carretera Madrid a Francia-Distancia 50 m.

Taller de reparaciones garantizadas a precios módicos (Garage)
(Tél. 15) Stock Citroën y Agencia de Autos Taxis de Alquiler

Empresa de autos GREGORI

Plaza Pi y Margall, 4 FIGUERAS

LINEA DE OMNIBUS: FIGUERAS-ROSAS-CADAQUES — ROSAS-VILAJUIGA — PORT DE LA SELVA-LLANSA
Servicio de automóviles HISPANO-SUIZA—Omnibus para excursiones—Taxis de alquiler— Venta de Gasolina

TELEFONO n.º 30

Gran STOCK de cubiertas y cámaras de las marcas «DUNLOP» y «BERGOUGNAN» Agente exclusivo en esta plaza para la colocación con prensa de los macizos «BERGOUGNAN».

**Empreses de construcció d'obres
per tot arreu**

Tomàs Espigulé

Projectes i
pressupostos

Lasauca, 10 : Figueres (Empordà)

Banca ARNUS

Successora d'Evarist ARNUS ♦ FUNDADA EN 1846

CAPITAL: 10.000.000 de P.TES. Completament desemborsat

BARCELONA

CASA CENTRAL: Plaça de Catalunya, 22

CASA MARIU: Passatge del Relotge

Sucursal de Figueres

Casades de Codol, 15 (Rambla)

Aquesta Banca realitza tota mena d'operacions de Banca-Borsa-Canvi i la compra-venta al comptat de valors de contractació corrent

CAMBRA CUIRASSADA AMB DEPARTAMENTS DE LLOGUER

¿Es Vd. hombre de buen paladar?

**¿Ha probado el mejor
vino espumoso?**

Pues aproveche la ocasión, adquiriendo para las fiestas señaladas una caja del incomparable

Champagne SAINT MARTIN

Caja 12 botellas	CARTA D'OR ESPECIAL.	“	72
“	“ CARTA D'OR.	“	48
“	“ CARTA AZUL.	“	42
“	“ CLRTA BLANCA.	“	36

DEPOSITARIO EXCLUSIVO PARA LA VENTA:

JUAN LLOVERAS BRET

Muralla, 17

FIGUERAS

Teléfono, 138

Colegio “Monturiol” FIGUERAS

Oposiciones para ingreso en el Magisterio Nacional Plazas a ocupar: DOS MIL
Preparación consiente la hallará en este centro

Lecciones por correspondencia a quien le convengan

Banco de Figueras de L. VERGÉS VILANOVA

CAMBIOS DE MONEDAS — VALORES — SUSCRIPCIÓN A EMPRÉSTITOS —
CUPONES — GIROS — IMPOSICIONES Y DEMÁS OPERACIONES DE BANCA

Casa de Confianza, Economía y Reserva

M. Camps Dalfó

Fábrica de bebidas gaseosas

Exclusiva "Champanilla"

Cerveza de las mejores marcas

Pasteurizada con maquinaria moderna

La Junquera, 27 **FIGUERAS**

LAMPARA

MAZDA

claror diurna